

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114200775
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114200775.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Michalská 18, IČO: 36854140, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Prievozska 4/B, proti odporcovi: F. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. nad S., ul. A. XXX/X, tohto času na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou M. O., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, o zaplatenie 4.452,95 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 20.01.2014 doručený návrh navrhovateľa zo dňa 17.01.2014, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.452,95 eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 3.100,62 eur od 16.01.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.866,99 eur od 16.01.2014 do zaplatenia. Takisto si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Dňa 26.09.2014 navrhovateľ súdu doručil písomné doplnenie návrhu, ktorým doplnil odôvodnenie pôvodného návrhu. Z návrhu a jeho doplnenia je zrejmé, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáha zaplatenia dlhu z poskytnutého úveru čerpaného na základe Zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte č. XXXXXXXXXXR, ďalej len „úverová zmluva“. K uzavretiu úverovej zmluvy došlo dňa 25.02.2009, kedy navrhovateľ vystavil odporcovi oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte. Súčasťou úverovej zmluvy boli tiež Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu ako aj Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty. Predmetom úverovej zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť za dohodnutých podmienok peňažné prostriedky do výška úverového limitu v sume 2.400 eur. Odporca bol oprávnený čerpať peňažné prostriedky dňom 25.02.2009. Splátky úveru boli splatné v 15. deň v mesiaci v minimálnej výške 5 % z dlžnej sumy, avšak minimálne 15 eur. Navrhovateľ bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku z bežného účtu odporcu a odporca bol povinný vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na bežnom účte. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu, v dôsledku čoho navrhovateľ podľa bodu 9.1 Obchodných podmienok určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy ku dňu 15.01.2012 a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Úver bol úročený dohodnutou pohyblivou úrokovou sadzbou. Podľa bodu 4.3 Obchodných podmienok je odporca povinný platiť z omeškaných splátok úrok zvýšený o úrokovú sadzbu úroku z omeškania vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Úrok bol ku dňu 15.01.2014 vo výške 18,90 % ročne a úrok z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne podľa § 517 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ je podľa úverovej zmluvy oprávnený úročiť aj kapitalizované úroky (okrem úrokov z omeškania) a poplatky. Žalovaná suma 4.452,95 eur pozostáva z istiny vo výške 3.100,62 eur, kapitalizovaného úroku v sume 766,37 eur (k

15.01.2014, pričom v období od 26.02.2009 do 15.02.2010 bola výška úrokovej sadzby 18,50 % ročne a v období od 16.02.2010 do 15.01.2014 vo výške 18,90 % ročne) a kapitalizovaného úroku z omeškania v sume 585,96 eur (k 15.01.2014, pričom v období od 26.02.2009 do 15.06.2009 bola výška úrokovej sadzby 10 % ročne, v období od 16.06.2009 do 15.04.2011 vo výške 9 % ročne a v období od 16.04.2011 do 15.01.2014 vo výške 8,25 % ročne).

V priebehu konania sa súdu nepodarilo zistiť pobyt odporcu, a preto mu bola v konaní uznesením zo dňa 09.12.2015 ustanovená opatrovníčka. Opatrovníčke odporcu bol návrh spolu s prílohami doručený dňa 16.12.2015, pričom na doručený návrh spolu s prílohami opatrovníčka odporcu reagovala tak, že dňa 10.02.2016 súdu doručila elektronické podanie, v ktorom z opatrnosti vzniesla aj námietku premlčania nároku.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil odporca, navrhovateľ ani opatrovníčka odporcu. Svoju neprítomnosť na pojednávaní opatrovníčka odporcu aj navrhovateľ ospravedlnili. Pojednávanie sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľa, ktorý na ňom uviedol, že navrhovateľ zotrváva na svojich doterajších písomných vyjadreniach a písomnom návrhu. Odporca si bral spotrebiteľský úver ako spotrebiteľ na nepodnikateľské účely, v údajoch o žiadateľovi je uvedené iba to, že pracuje ako živnostník, na účely posudzovania žiadosti o vydanie platobnej, kreditnej karty. Odporca celkovo prečerpал istinu v sume 3.100,62 eur, v ktorej, v zmysle zmluvných podmienok, sú zarátané aj kapitalizované úroky z čerpanej istiny úveru. Odporca zo svojej kreditnej karty mohol prečerpáť maximálny úverový rámec vo výške 2.400 eur. Tento prečerpал ešte v priebehu roka 2011, postupne ho znižoval a neskôr zase opätovne čerpal. Prehľad transakcií je zachytený na listinnom dôkaze. Ako vyplýva z tohto prehľadu transakcií ku dňu 20.01.2011, odporca celkovo čerpal úver v sume 2.402,89 eur. Tento dlh však ešte nebol v zmysle zmluvy splatný, bola splatná iba časť, a to 5 % z dlžnej sumy. Ku dňu 15.07.2011 boli všetky splatné záväzky uhradené, išlo teda o časť dlhu, ktorý bol splatný. Vzhľadom k tomu, že odporca neskôr riadne nesplácal svoj dlh, bolo pristúpené k zosplatneniu celého úveru. Z dlžnej sumy po zosplatnení odporca neuhradil navrhovateľovi nič. Námietka premlčania vznesená opatrovníčkou odporcu nie je dôvodná, nakoľko návrh bol podaný na súd dňa 20.01.2014, teda ešte pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby. Výšku dlžnej sumy, teda istiny, dlžných úrokov a úrokov z omeškania navrhovateľ preukazuje predloženými výpismi z účtu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : oznámením ČSOB, a.s. zo dňa 25.02.2009, Obchodnými podmienkami pre ČSOB Kreditnú kartu, Podmienkami pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty, oznámením o zosplatnení úveru, výpisom úrokových sadzieb, prehľadom platobnej disciplíny, výpisom z účtu na č.l. 50 a nasl., kópiou formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žiadosťou o vydanie kreditnej karty. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 44 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 21 ods.9 zák.č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, kreditná banková platobná karta umožňuje oprávnenému držiteľovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného vydavateľom uvedeným v odseku 2 písm. a) alebo písm. b), ktorý vydavateľ dohodne s oprávneným držiteľom.

Podľa § 5 písm.l/ zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, platobnou kartou platobný prostriedok, ktorý umožňuje používateľovi platobných služieb prístup k finančným prostriedkom čerpaným do výšky limitu povoleného poskytovateľom platobných služieb.

Podľa § 120 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku, od zmluvného vzťahu s odporcom. Týmto zmluvným vzťahom je úverový vzťah na základe úverovej zmluvy zo dňa 25.02.2009. Navrhovateľ preukazoval uzatvorenie úverovej zmluvy listinným dôkazom, a to oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg.č. XXXXXXXXXXXR. V nej je uvedené, že navrhovateľ na základe Žiadosti odporcu o ČSOB Kreditnú kartu zo dňa 25.02.2009 mu poskytne úver do výšky

úverového limitu 2.400 eur s možnosťou čerpania od 25.02.2009. Navrhovateľ súdu takisto predložil žiadosť odporcu o ČSOB Kreditnú kartu, ktorá je však datovaná dňom 20.02.2009, teda nie je zo dňa 25.02.2009, ktorú mal v oznámení o poskytnutí úveru akceptovať. Súd túto skutočnosť vyhodnotil ako chybu v písaní, nakoľko z ostatných okolností, ako je zhodné číslo žiadosti, rovnaký úverový limit, rovnaká sadzba úroku, skutočnosť, že odporca si osobne prevzal toto oznámenie vyplýva, že navrhovateľom bola akceptovaná v skutočnosti žiadosť zo dňa 20.02.2009. Preto súd konštatuje, že navrhovateľ preukázal uzatvorenie písomnej úverovej zmluvy v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka i ustanovenia bodu 2 Obchodných podmienok pre ČSOB Kreditnú kartu.

Táto úverová zmluva, je zároveň spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre aplikáciu ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Navrhovateľ v konaní tvrdí, že odporca čerpal peňažné prostriedky, pričom po ich vyčerpaní a čiastočnom platení časti dlžnej sumy nesplatil celkovo istinu v sume 3.100,62 eur, kapitalizované úroky v sume 766,37 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 585,96 eur. Zároveň však tvrdil aj to, že maximálny úverový limit bol dohodnutý vo výške 2.400 eur, čo vyplýva aj z úverovej zmluvy. Toto tvrdenie preukazoval dvomi listinnými dôkazmi, a to ním vyhotovenou tabuľkou na č.l. 30 a výpisom na č.l. 50 až 76 spisu. Po posúdení týchto listinných dôkazov a po posúdení všetkých vykonaných dôkazov (tie vykonal súd všetky, ktoré boli navrhovateľom navrhnuté), súd konštatuje, že navrhovateľ riadne nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že odporca čerpal peňažné prostriedky v určitej výške a ani to, akú čiastku z nej navrhovateľovi vrátil.

K tabuľke na č.l. 30 súd uvádza, že nejde o riadny dôkaz o vyššie uvedenom tvrdení, nakoľko jednak tento listinný dôkaz si vyhotovil na účely tohto konania samotný navrhovateľ na preukázanie jeho vlastného tvrdenia a jednak z neho nevyplýva to, kedy a koľko peňažných prostriedkov odporca v skutočnosti od navrhovateľa čerpal.

K výpisu na č.l. 50 až 76 v spise súd uvádza, že ani tento nie je dôkazom preukazujúcim výšku pohľadávky navrhovateľa. Na rozdiel od tabuľky z č.l. 30 by tento dôkaz mal preukazovať aj to kedy a koľko peňažných prostriedkov odporca v skutočnosti od navrhovateľa čerpal, avšak vzhľadom k jeho zneniu, ide o dôkaz nespôsobilý preukázať vyššie uvedené tvrdenie navrhovateľa. Ide o tabuľku s veľkým počtom nezrozumiteľných položiek, skratiek a kódov s počtom strán 54 bez adekvátnych a logicky nadväzujúcich slovných spojení, pričom obsah tejto prílohy ako celku je súdu nezrozumiteľný a nejednoznačný. Odhliadnuc od toho, že je použité veľmi malé písmo, navyše obsahuje iba pojmy v cudzom jazyku. Nejde o riadny výpis z účtu, ktorý banky zasielajú svojim klientom, ale zrejme ide o interný technický výpis banky, ktorý je objektívne súdu nezrozumiteľný. Súdu nie je zrejmé (a navrhovateľ to žiadnym spôsobom neodôvodnil) z akého dôvodu navrhovateľ, ktorý je bankou, nepreukázal čerpanie peňažných prostriedkov odporcom štandardným výpisom z účtu ku kreditnej karte, ktorý je zasielaný jeho klientom. Aj podľa úverovej zmluvy (napr. bod 5.3 Obchodných podmienok) mal byť takýto výpis z úverového účtu vyhotovený vždy 15 dní pred dňom splatnosti za predchádzajúce mesačné obdobie.

Na základe navrhovateľom predložených dôkazov teda objektívne a pochybnosti nevzbudzujúcim spôsobom nie je možné zistiť to, aká suma peňažných prostriedkov bola odporcovi skutočne poskytnutá. V dôsledku vyššie uvedených skutočností je návrh navrhovateľa v celom rozsahu nedôvodný.

K rovnakému záveru dospel v obdobnej veci (išlo o kontokorentný úver), ktorá sa týkala navrhovateľa, aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp.zn. 6Co/589/2013 zo dňa 22.07.2014, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 15C/349/2012. Krajský súd v rámci odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že z ustanovenia § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva procesná povinnosť

účastníka konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje právo alebo povinnosť protistrany a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Ide o základné povinnosti účastníka sporového konania. Dôkazné bremeno sa chápe v spojitosti s procesnou zodpovednosťou účastníka konania. Táto zodpovednosť sa prejaví v jeho procesnom neúspechu. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva z príslušnej hmotnoprávnej normy. V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti. Samotná skutočnosť uzatvorenia zmluvy o bežnom účte, ktorá odporkyni umožňovala čerpať aj finančné prostriedky z tzv. kontokorentného úveru, totiž nepreukazuje, že táto skutočne aj tieto úverové prostriedky čerpala, a to vo výške tvrdenej navrhovateľom. Z listín, ktoré predložil na preukázanie svojho návrhu navrhovateľ nie je možné zistiť akým spôsobom, kedy a či vôbec odporkyňa peňažné prostriedky z kontokorentného úveru od navrhovateľa čerpala a či skutočne tvrdenie navrhovateľa v tom smere, že suma, ktorú uplatňuje ako istinu, tvorí len objem vyčerpaných a nevrátených finančných prostriedkov, má oporu v skutkovom stave, pričom faktom je, že z úradnej činnosti prvostupňového aj odvolacieho súdu je známe, že tak navrhovateľ ako aj ostatné banky, si pod označením istina, uplatňujú nielen klientami skutočne čerpané peňažné prostriedky kontokorentného úveru, ale aj už zosplatené úroky, úroky z omeškania, rôzne poplatky a podobne, teda príslušenstvo úveru (úroky, úroky z omeškania) alebo pohľadávky, ktoré nemajú pôvod v čerpanom úvere (poplatky) a to bez ohľadu na to, čo je potrebné rozumieť pod pojmom istina, na obsah ktorého poukazuje v odvolaní navrhovateľ.

S vyššie uvedeným právnym názorom sa konajúci súd plne stotožňuje, pričom ďalej uvádza nasledovné:

Samotné tvrdenie navrhovateľa o výške istiny (3.100,62 eur) nemôže byť správne, pretože nevyplýva z vykonaného dokazovania. Istinou úveru je suma úveru, teda suma poskytnutých peňažných prostriedkov. Rovnako aj podľa Slovníka slovenského jazyka je istina definovaná ako požičaná suma peňazí, z ktorej banka počíta výšku úrokov a ktorá sa splácaním znižuje; suma tvoriaca základ pôžičky, resp. požičaná suma bez úrokov a ostatných poplatkov. V danom prípade by mohlo ísť iba o sumu 2.400 eur, pretože taký bol úverový limit na základe úverovej zmluvy. Podľa bodu 3.1 a 4.2 Obchodných podmienok pre ČSOB Kreditnú kartu úverový limit predstavuje maximálnu sumu, ktorú je klient oprávnený čerpať. Úverový limit nie je možné prekročiť. Navrhovateľ do istiny úveru zahrnul aj úroky, ktoré sú podľa kogentných ustanovení § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, a nie samotnou pohľadávkou, teda istinou. Rovnako ako úroky z omeškania. Na tejto skutočnosti nemôže zmeniť nič ani dohoda medzi účastníkmi konania uvedená v bode 4.3 Obchodných podmienok pre ČSOB Kreditnú kartu, podľa ktorej sa úroky a debetné úroky za uplynulý mesiac, ak klient nesplní podmienky na poskytnutie bezúročného obdobia podľa bodu 5.9, budú účtovať na ťarchu úverového účtu Klienta, vždy v deň nasledujúci po dni splatnosti a stanú sa súčasťou vyčerpanej sumy úveru, ktorú Klient spláca vo výške podľa bodu 5.1. Takéto dojednania sú neplatné, pretože v zmysle § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka odporujú zákonu, a to kogentnému ustanoveniu § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka. Z povahy tohto ustanovenia (aj s ohľadom na systematické zaradenie tohto ustanovenia v Občianskom zákonníku) vyplýva, že sa od neho nemožno odchýliť.

Navyše je potrebné uviesť, že navrhovateľ časť „istiny“ pozostávajúcej z úrokov (rozdiel medzi sumou 3.100,62 a sumou úverového limitu 2.400 eur) neodôvodnil, teda neuviedol akým spôsobom dospel k uplatnenej výške kapitalizovaných úrokov. Z návrhu nie je absolútne žiadnym spôsobom zrejmé, ako navrhovateľ dospel k takejto výške úroku (na to je nevyhnutné uviesť okrem výšky úrokovej sadzby a obdobia úročenia aj sumu, ktorá sa v danom období úročí). Bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje predovšetkým navrhovateľa, ktorý sa návrhom domáha svojho práva, a v prípade, že ho neunesie, čo je aj prípad navrhovateľa v tomto konaní, nemôže byť v konaní úspešný. Ak by súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi túto časť žalovanej sumy, rozhodol by tak iba na základe toho, čo uviedol navrhovateľ, teda čo požadoval bez riadneho odôvodnenia. Navrhovateľ prenechal povinnosť tvrdenia rozhodných skutočností na vlastnú aktivitu súdu, ktorý si tieto tvrdenia má zistiť z predloženej tabuľky na č.l. 30, resp. z výpisu na č.l. 50 až 76. Nielenže takýto prístup je prima facie nesprávny, ale je zároveň porušujúci zásadu nestrannosti súdu v občianskom súdnom konaní.

K navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, že malo dôjsť k vyhláseniu splatnosti celého dlhu listom zo dňa 16.01.2012, ktorý je označený ako Oznámenie o zosplatení úveru súd uvádza, že k platnému (v súlade s Občianskym zákonníkom) „zosplateniu“ celého dlhu nedošlo. Vykonaným dokazovaním nebol preukázaný postup navrhovateľa podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ nepreukázal,

že spotrebiteľa, teda odporcu, upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté). Teda ani toto svoje tvrdenie navrhovateľ riadne nepreukázal. Zároveň si navrhovateľ, v súlade s ním tvrdenou a nepreukázanou predčasnou splatnosťou, uplatňuje zo zosplatennej pohľadávky riadne úroky popri úrokoch z omeškania. Bez vplyvu na samotné rozhodnutie o návrhu navrhovateľa súd uvádza, že právo na tieto úroky navrhovateľ po zosplatení nemá. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 z 30.06.2015, ktorý dospel k rovnakému právnomu názoru v konaní o návrhu rovnakého navrhovateľa, či na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/587/2015 zo dňa 28.09.2015.

Vzhľadom k nepreukázaniu práva na žalovanú sumu z vyššie uvádzaných dôvodov, súd sa nezaoberal dôvodnosťou námietky premlčania uplatneného práva, ktorú vzniesla opatrovníčka odporcu z opatrnosti. K premlčaniu práva je možné prihliadnuť iba v prípade, že jeho existencia je daná (preukázaná). O taký prípad však v tomto konaní nejde.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.